

Bagunska mladina

Lienz. 3.10.45. Štev. 5

KDAJ GREMO DOMOV?

Pred nekaj dnevi me je ustavila gruča razposajenih fantičev, češ: "Gospod, kdaj gremo domov?"

Na takšna vprašanja je težko dati zadovoljiv odgovor. Če poveš, da koncem prihodnjega tedna, se ti vsi zasmеjejo, češ: "Farba nas! Lahkovernež je!"

Če pa rečeš, da drugo leto, pa zopet powesijo glave in vsem se podaljšajo nosovi: "Šele drugo leto???"

Tako sem bil tudi zdaj v zadregi, kakšen odgovor dati, da bo vsem po volji. Pa mi je brž prišlo na misel:

"Aha," sem rekel, "le glejte, sulci, to pa je odvisno samo od vas!"

"Kaj, od nas?" so se čudili kratkohlačniki.

"Od vas, od vas," sem pritrnil.

"Seveda, lahko greš domov, samo kaj bo s tabo, če te Tito za glavo zniža."

"Ali pa te pošlje z amnestijo v krtovo deželc," so postali fantalini živahni.

"Ne, ne mislim tako," sem postal resen.

Pa se je oglasil Ciril, ki je pri krščanskem nauku vedno zelo pazljiv: "Jaz pa vem, gospod!"

"No, pa ti povej, Ciril!"

"Čim lepše bomo molili, tem prej bomo šli domov!"

"Tako je!"

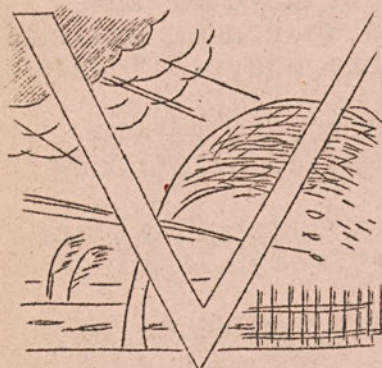
- - - - -

Ko sem pri večerni molitvi malo poškilil tja na moško stran, sem videl Cirila in Janeza in Franceta in Gusteljna in Srečka, kako so zaupno upirali čči gori v milostno podobo brezijanske Begunke.

Tedaj se mi je za vse male in lačne, bedne in bose, prezebajoče in strgane odvalil od srca kamen :

Kmalu bomo šli domov !

Kdo je kriv ?

Ihar je divjal čez vrt. Zaganjal se je v drevesa, stresal veje, da je z njih letelo listje in sad.

Na vrt je prišel cče z otroci. Otroci so se veselili lepega sadja, ki je ležalo po tleh in veselo zasajali vanj bele zobe. Mali Francek je pod nekim drevesom vzkliknil : " Fej!" in vrgeł sad proč. Tudi cče je pokusil sad, ga izpljunil in dejal: " To drevo bomo posekali!"

Ko je čez nekaj dni vihar spet privršal na vrt, je drevo že ležalo. Očitajoče je začelo proti viharju: "Divjak, ti si kriv, da so me posekali! Zakaj si stresel z mene sad?"

"Sem mar jaz kriv, da je tvoj sad zanič?"

je zatulil vihar v odgovor. "Samo si krivo svoje smrti, zakaj pa rodiš tak sad?"

Viharji razočaranja, krivice in trpljenja pretrešajo sleherno človeško srce: Iz enega srca bruhajo na dan kletve in groznje, iz drugega pa privre molitev in odpuščanje.

Vihar strese iz drevesa pač takšen sad, kakršnega drevo rodi.

B.M.

Večerne želje

Tiho, tiho se pogreza
svet krog mene v mrak lahan
Gozd šumi in bela breza
pošlje list mi svoj droban.

Svoji mami napisal
s solzami bi nanj pozdrav,
da bi nihče ga ne zbrisal,
ko hitel bi prek dobrav.

Vetrčku hi vse potožil,
rekel mu, naj pohiti.
On bi nesel in polčzil
list na okno mami...

Fr. Bazilij.

EDOR PRIDNO VSTAJA,
FEMU KRUHA OSTAJA!

Janezkove sanje

Janezku je bilo nekako devet let, ko je imel lepe sanje:

Lomača trta se je čudovito razmahnila. Na njej je bilo polno dečkov: Nekateri so igrali, drugi se smejali, spet drugi pa so grdo žalili Boga. Ko jih je Janezek slišal, je planil med nje in začel deliti na desno in levo klofute.

Tedaj se je na trati pojavil častitljiv mož. Ko sonce se je svetilo njegov obraz. Nosil je snežnobel plašč. Janezka pokliče po imenu in mu ukaže, naj se postavi na čelu teh dečkov, češ: "Ne z uderci in trdo besedo, ampak z dobroto in ljubeznijo si boš pridobil te dečke. Pouči jih, kako grd je greh in kako lepa je čednost!"

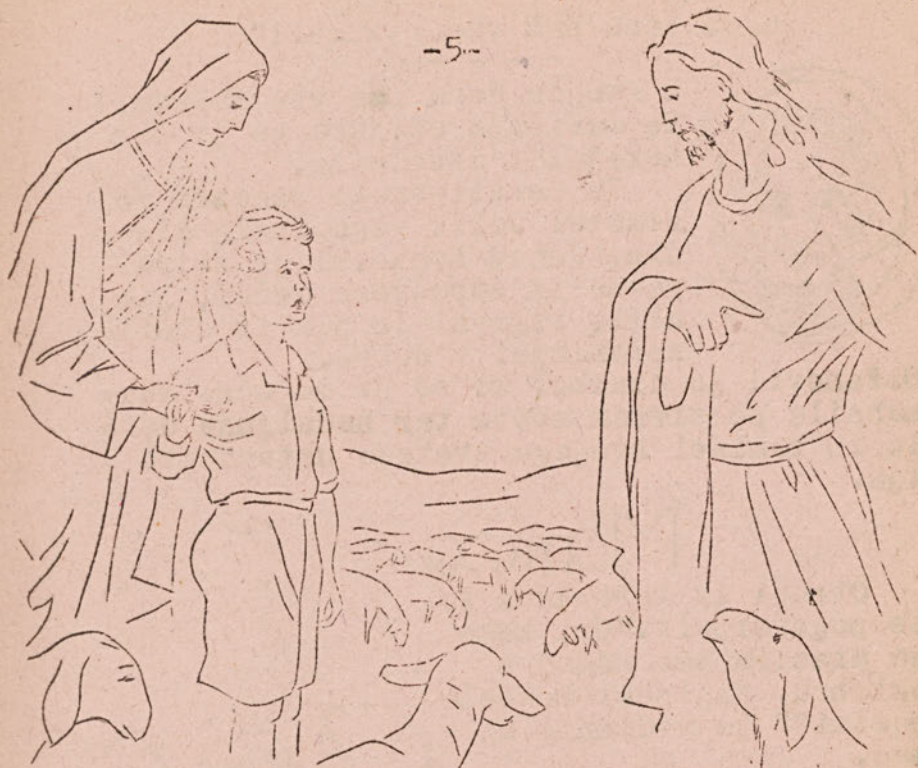
"Kdo ste vi, ki mi naročate te nemogoče stvari?" vpraša Janezek, ki se ni čutil zmožnega pridobiti si teh razgrajačev.

"Dal ti bom učiteljico, ki te bo učila vse modrosti," je obljubil čudoviti mož.

"Toda, kdo ste vi? Mamica mi je prepovedala brez njenega dovoljenja govoriti s tujimi ljudmi," je bil odločen Janezek.

"Jaz sem Sin Nje, katero te je mamica učila trikrat na dan pozaravljati," ga je potolažil tujec.

Tedaj je Janezek zagledal lepo gospo z milim obrazom in z zlatimi zvezdami posuto

obleko. Ta ga je prijela za roko in mu je rekla: "Poglej!"

In res, čudo:

Dečki so izginili. Na njihovem mestu so stali kozli, mačke, psi, medvedi in še mnoge divje živali.

"To je tvoje polje," je rekla nebeška Gospa, "bodi srčen, močan in pogumen!"

Tedaj so se divje živali začele spreminjati v krotka jagnjeta.

"Tako spreminjaj ti slabe dečke v dobre!" je poučila nebeška prikazen Janezka. On pa je začel na glas jokati, ker ni ničesar razumel. Čudovita žena pa je sočutno in nežno polččila roko na Janezkovo glavičco in dejala :

"Ob svojem času boš vse razumel!"

Ob svojem času boš vse razumel! Ta Marijina obljuba se je čez nekaj let izpolnila.

Iz devetletnega Janezka je zrastel velik vzgojitelj mladine Janez Booko, ki je zbiral revne in zapuščene dečke, jih učil, vzgajal in jih iz slabih spreminjal v dobre.

Ustanovil je družbo, ki se je močeno razmahnila po širnem svetu ter nadaljuje delo in zamisel svojega svetega ustanovitelja.

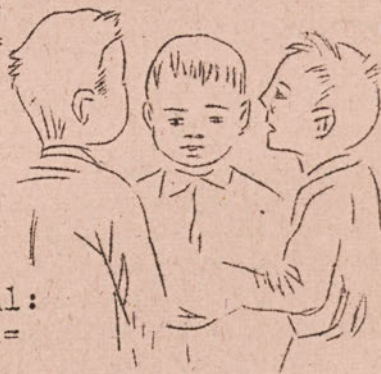
Mamica

Otroci iz taborišča so se pogovarjali. "Uh, kako je mraz! Pa smo komaj v oktobru. Kaj neki bo šele pozimi?" je vzdihnil Mihec.

"Jaz bi si zelel tople obleke in čevljev. Aj, kako prav bi mi prišla volnena jepica, ki sem jo moral pustiti v Trzinu!" je dojal Tonček.

Andrejček je nadaljeval: "Jaz bi pa rad peč, na kateri sem se grel doma. In veliko skladovnice bukavih drv."

Mimo je prišel Tomažek. Slišal je pogovor in povedal svojo željo: "Jaz bi pa rad svojo mamico, ki so jo na begu zajeli komunisti. Njena topla ljubezen bi me grela stokrat bolj kot volnena obleka in topla pečka."

Peričica

Smejčka se v jutru
naši Marjanci
sončece zlato:
"Hej, brž na trato!
Pridni otroci
niso zaspanci."

Mala zbudi se ...
"Čakaj me, striček!"
Okno zakrije
in se umije,
glej: že na trato
nese čebriček.

Naša Marjanca
punčki bo svoji
krilce oprala,
a sončku dejala:
"Zdaj pa le hitro
zarke podvoji!"

Uganke

1. ŠTEVILNICA.

$$(18+1+15+1)+(23+18+1) + \\ +(24+13+1+21+1) + (23 + \\ +18+1)=?$$

2. BESEDNA UGANKA.

Prav tanka sem in dolga,
brez glave in telesa,
a dasi brez obeh sem,
le nisem brez ušesa.

Izpusti prvo črko:
ime dobiš dekleta.

Ce dve naslednji izpustiš,
ime dekliško spet dobiš.

3. DROBNE UGANKE.

a) Noge v blatu, glava v zlatu.

b) Mladenka - planinka
ženka - dolinka
starka - primorka.

c) En zlatnik, en srebrnjak,
a drobiža polovnjak.

REŠITVE UGANK IZ TRETJE ŠTEVILKE.

- 1) Beri to
- 2) Potop
- 3) Beseda sladka domovina.

Prav so rešili: Regali, Strah, Vomberg,
Lavrič, Avguštin.

Zreb je določil nagrado :

Vomberger Zofki.